

ברפתות

מהווי הרפת

חמור, מהנדס ונער קטן

ללא מערכת הזיהוי. אירוע כזה הוא כמים צוננים על ראשו הגאה. אנו הולכים ומאבדים את הקשר האישי עם הפרה ומה שאינו מוקלד – אינו קיים. ולעתים צריך את אותו נער קטן שיגלה שהמלך עירום.

זה מזכיר לי סיפור ששמעתי לפני שנים בטיול בדרום-אמריקה. לאזור נידח מגיעה סוף סוף הקדמה וצוות מומחים מתכנס סביב מפות ומכשירים במגמה לקבוע תוואי מיטבי לכביש. עובר לידם פלאח רכוב על חמורו, נעצר, מציץ בסקרנות בזרים ושואל למעשיהם. מביט בו המודד הראשי בזלזול מופגן ועונה בשאלה נגדית: "כיצד תגיע בדרך הנוחה ביותר לראש ההר ממול?" "אין בעיה" עונה הפלאח מינה וביה "לאן שישא אותי החמור זוהי הדרך הנוחה". "ומה היית עושה לו לא היה לך חמור?!" הפלאח מהרהר קמעה ועונה: "אכן אם אין חמור צריך לקחת מהנדס".

נחמיה

רפת ניר-עציון

לפני מספר שבועות עיינתי בדו"חות במשרד הרפת ועמי כרמל, בני הצעיר בן ה-10 בן בית ברפת ומכיר פרות על תנובות החלב ושושלת היוחסין שלהן. "אני רואה שיצא לוח פרים חדש" פולט הקטן ומיד אח"כ מסגן כבדרך אגב "אתם יודעים שהפר רומי הוא בנה של מיני 528".

אני מרים עיניים בהפתעה "לו זה היה נכון, ודאי 'שיאון', המזריע או ספר-העדר היו מעדכנים אותנו". "שמע" מחזיר כרמל בידענות, "זה כתוב בלוח שאב האם הוא מריל ואני זוכר שזה אביה; ב. שם העגל רומי הופיע בכרטיס הכחול שלה". אנו נוהגים להכניס את כרטיס ההזרעה והתחלובה יחד לשקית ניילון.

בסקרנות הוצאנו את הכרטיס וכמובן, הילד צודק. זה אינו מקרה דרמטי ולא היה נגרם שום נזק אם המידע היה מגיע מאוחר יותר בצינורות המקובלים או אולי אינו מגיע כלל. ובכל זאת, יש חומר למחשבה ברפת כשלנו בה צוות ותיק של חברים חלקו מכיר את הפרות בחליבה גם

